

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg

7. februar 2023

Svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 54 (Alm. del) af 17. februar 2023 stillet efter ønske fra Victoria Velasquez (EL) og Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Har ministeren andre eksempler på, at fraværet af kendskab til empiri, der modsiger finansministeriets forudgående antagelse om en ikke uvæsentlig konsekvens af et tiltag, leder finansministeren til faktisk at antage, at der er en ikke uvæsentlig konsekvens af et tiltag? Der henvises til finansministeriets argumentation vedrørende de økonomiske forudsætninger bag lovforslaget om store bededag.

Svar

Finansministeriets helt overordnede princip er, at der skal udarbejdes så retvisende og dækkende skøn som muligt for, hvordan økonomisk-politiske tiltag påvirker de offentlige finanser og samfundsøkonomien i øvrigt. Det indebærer blandt andet, at der så vidt muligt skal indregnes afledte virkninger, når disse vurderes at være relevante, *jf. Regneprincipper og modelanvendelse i Finansministeriet (2012)*.¹

Finansministeriet står løbende i situationer, hvor det er nødvendigt at skønne over et tiltag, hvor det ikke er muligt at trække på empiri fra direkte sammenlignelige tidligere ændringer.

I sådanne situationer kan det være vanskeligt at skønne over tiltagets samlede virkning, og derfor kan det i de tilfælde være mest retvisende alene at basere et skøn på forslagens umiddelbare mekaniske virkning og se bort fra dynamiske effekter (adfærdsvirkninger).

I andre tilfælde vil det dog være sådan, at størrelsen af de virkninger, der ligger ud over den mekaniske virkning (adfærdsvirkningen), vil have et entydigt teoretisk fortegn. Det forudsættes, at det er en sådan situation, der spørges til.

Hvis adfærdseffekterne entydigt peger i en retning, vil det *ikke* være retvisende (middelret) at lægge den mekaniske virkning til grund for vurderingen af et tiltag. I

¹ https://fm.dk/media/18074/regneprincipper_og_modelanvendelse_i_finansministeriet_a.pdf

sådanne situationer tilstræber Finansministeriet, at give de bedst mulige skøn baseret på en samlet vurdering af tilsvarende tiltag med tilgængelig empiri, økonomisk teori og erfaringer på området.

I forhold til afskaffelsen af Store bededag som helligdag bemærker Finansministeriet, at den umiddelbare virkning på arbejdsudbuddet vil være, at beskæftigede som udgangspunkt arbejder en dag mere om året. Det svarer til at antage, at afskaffelsen af Store bededag vil have fuldt gennemslag på de faktiske timer.

Erfaringer fra bl.a. tidligere ændringer af den aftalte arbejdstid peger dog på, at en del af de beskæftigede vil tilpasse deres arbejdstid, så gennemslaget bliver mindre end en-til-en på den faktiske arbejdstid. Der er derfor behov for at skønne over denne adfærdsvirkning, for at kunne give en retvisende vurdering af forslaget om at afskaffe Store bededag.

Som Finansministeriet fx har redegjort for i en teknisk gennemgang af lovforslag *L13 Forslag til lov om konsekvenser ved afskaffelsen af store bededag som helligdag* for beskæftigelsesudvalget mandag d. 30. januar og i en faglig briefing for journalister og organisationer tirsdag den 31. januar, så skønnes det, at der er tilstrækkeligt empirisk og teoretisk belæg for at forudsætte et gennemslag på $\frac{3}{4}$ på den faktiske arbejdstid.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister